PAŁYGA / PASSINI

the doors

MORRISON/ŚMIERCISYN

prapremiera 23 lutego 2013

tekst/text

Artur Pałyga

reżyseria/direction

Paweł Passini

scenografia/set design

Zuzanna Srebrna

projekcje/projections

Maria Porzyc

opracowanie muzyczne/musical working

Paweł Passini, Sambor Dudziński

asystent reżysera/director's assistant

Grzegorz Grecas

pomoc w realizacji dźwięku/help in sound production

Łukasz Wójcik

występują/cast

Jim Morrison

Sambor Dudziński (gościnnie/guest)

Śmierć (Death)

Beata Kucharska (gościnnie/guest)

Magda Przeszkadzajki, Ray Manzarek,

Strach na Wróble (Scarecrow)

Aleksandra Mikołajczyk

Ojcomatka (Fatheromother)

Mariola Ordak-Świątkiewicz

Pamela Courson

Helena Sujecka (gościnnie/guest)

Menel (Tramp), Sprzedawca (Seller),

Producent (Producer), Strażnik (Guard)

Zygmunt Babiak

Menel (Tramp), Sprzedawca (Seller),

Jacek, Danny Sugerman

Łukasz Bugowski

Bębniarz Benek, John Densmore,

Blaszany Drwal (Tin Woodman)

Krzysztof Jarota

Tuba Jurek, Robby Krieger,

Tchórzliwy Lew (Cowardly Lion)

Miłosz Konieczny

MORRISON EKSHUMOWANY

Stanisław Wyspiański, Antonin Artaud, Giacomo Puccini, Tadeusz Kantor, Miron Białoszewski – to zaledwie kilku wybitnych artystów, z których legendą i historią mierzy się w swoich spektaklach Paweł Passini. Obok nich – Jim Morrison i po raz kolejny spojrzenie jednocześnie pod i ponad biografię twórcy. Passini bada mity narosłe wokół artystów, ale również wyciąga ich z grobów i karze mierzyć się ze współczesną rzeczywistością. Zderza ich teorie z własną wizją teatru, pyta kim byliby teraz i bawi się ich obrazem, jakby był on zlepkiem haseł wyszperanych w Internecie. Jednak nie banalizuje. Umie czerpać z bogactwa sieciowych kontekstów, czyniąc swoich bohaterów zaskakująco współczesnymi i bliskimi ludziom zasiadającym na widowni.

Poprzez zderzanie legendy z problemami dnia dzisiejszego, tworzy obrazy głęboko krytyczne i aktualne. W spektaklu *Morrison/Śmiercisyn* chce mierzyć się z mitem Ameryki – tej z czasów kontrkultury, ale również z dzisiejszym, bardzo polskim problemem amerykanizacji. Zastanawia się jaką formę może przybrać bunt, czy jest obecnie tylko wyświechtanym hasłem, czy raczej powinien zostać pogłębiony, przerodzić się w postawę krytyczną? Sięgając po postać Morrisona – twórcy sytuującego się na granicy jawy i snu, poszukującego swoją twórczością i życiem nowej świadomości, Passini pokazują widzom jak konieczne jest nieustanne dociekanie sensu, zaglądanie pod podszewkę codzienności i świadome spojrzenie na to, co nas otacza.

Reżysera nie interesuje doszukiwanie się nowych wątków z życia wielkiej gwiazdy rocka, wręcz przeciwnie – bardziej od życia, fascynuje go jego śmierć. Obraz ciała znalezionego w wannie staje się tutaj punktem wyjścia do rozważań nad miejscem artysty w świecie. Passiniego fascynuje przede wszystkim Morrison – poeta, Morrison – metafora pewnego świata wartości i bezwartościowości. Patrzy on na niego, jak na marionetkę – jednocześnie bezwolną i uzależnioną od zewnętrznej siły nią sterującej, lecz zarazem zachwycająco ludzką, pociągającą każdym swoim ruchem, doskonale skupiającą na sobie uwagę, łączącą pierwiastki życia i śmierci. W jego przedstawieniu ta marionetka zrywa się z nici.

Ten sposób myślenia o Morrisonie koresponduje z formą twórczości dominującą w opolskim teatrze, którego artyści pracują z lalką, jako jednym z partnerów scenicznych. Passini wydobywa napięcia drzemiące w tej relacji i prowadzi zespół zdając sobie sprawę z jego szerokich możliwości. Uruchamia zarówno plan aktorski, jak i lalkowy, a jednocześnie poszerza znaczenie animacji o multimedialne poruszanie ciał – lalek i ludzi.

Twórcy spektaklu nie zapomnieli oczywiście o muzyce. Brzmienia oryginalnych aranżacji kawałków The Doors, stają się energetycznym motorem przedstawienia, a ich teksty – kluczem do interpretacji całości. Wcielający się w rolę Morrisona – Sambor Dudziński, oddaje postaci bardzo wiele z własnej osobowości scenicznej. Ta rola jest dla niego podsumowaniem ponad dwudziestoletniej pracy artystycznej, budując ją sięgnął do kilku materii, w których tworzył przez wszystkie lata swojej działalności. Z wykształcenia aktor-lalkarz, utalentowany multiinstrumentalista i wokalista, dał się porwać postaci Morrisona, nie tracąc nic z oryginalności własnej sztuki.

Tekst Artura Pałygi, napisany jako efekt wielogodzinnych dyskusji z reżyserem, łączy w sobie tak charakterystyczną dla autora swobodę prowadzenia dialogów, z dziennikarskim zacięciem i stosowanymi z umiarem odwołaniami intertekstualnymi. Język jest żywy i przystępny, autor nie sili się na wymuszoną, wtykaną w każde słowo erudycję, dzięki czemu tekst jest komunikatywny i czytelny dla widzów. Nie brakuje mu jednak poetyckości, a wątki twórczości The Doors, splata z baśniowością i tajemnicą opowieści o Czarnoksiężniku z Krainy Oz.

Morrison/Śmiercisyn zanurza widzów w onirycznym, spowitym czerwienią i czernią, niedosłownym wizualnie i tekstowo świecie. To spektakl–podróż w czasie, badający cienką granicę pomiędzy życiem i śmiercią – człowiekiem i lalką. To jednocześnie przygoda, zarówno dla fanów grupy The Doors, jak i dla osób nie interesujących się twórczością tego zespołu. To przede wszystkim rozmowa – z żywymi i umarłymi.

(Alicja Morawska-Rubczak)

EXHUMED MORRIOSN

Stanisław Wyspiański, Antonin Artaud, Giacomo Puccini, Tadeusz Kantor, Miron Białoszewski – those are only few prominent artists whose legend and history Paweł Passini has been trying to face up in his performances. Jim Morrison is among them and it is his biography that is the starting point for Passini's new theatrical experiment. Very often in his performances he researches artistic myths of a great artists, but also gives them right to talk beyond the grave and pushes them to measure themselves against nowadays reality. Moreover, Passini applies their theories to his own art and, at the same time, plays with their images treated as a collage of some googled terms. However, he does not trivialize and is able to use a variety of Internet contexts, which helps him to create unexpectedly contemporary heroes who are really familiar for spectators.

By confronting the legend with up to date problems, Passini is able to create bitterly critical and actual images. In the performance *Morrison/Sonofdeath* he wants to challenge the myth of America by invoking not only the counterculture movement in the United States, but also by analyzing a typical Polish problem of americanization. He is also wondering what are the contemporary variations of a riot, asking if nowadays a mutiny is only a platitude? How can we make the rebellion really deep and well-considered? How to change teenage riot into a grown up critical attitude? Jim Morrison – an artist who was teetering on the brink between life and death and, by his live and art, was trying to discover new version of an awareness, is used by Passini to show the audience the necessity of seeking the sense and awareness in world's perception.

The director is not interested in searching for new facts about rock star's life, on the contrary, he is more fascinated by Morrison's death than by his life. That is why the picture of Morrison's dead body in the bathtub is a starting point for consideration of artist place in the world. For Passini Morrison is, above all, a poet and a metaphor of some world of values and lack of them. He treats Morrison as a marionette – a puppet, which is totally free and, at the same time, is animated by external power; creation that is compulsively human and focuses all attention on its delightful movements. In this performance, combining elements of live and death, the marionette slipped its strings.

This way of thinking about Morriosn is also significant for Opole Puppet and Actor Theatre art practice, where artists work mostly with puppets treated as stage partners. Passini is able to emphasis this relation between human and puppets and leads the group of actors, highly aware of their wide range of skills. The performance is both puppet and actor theatre, but at the same time the term "animation" is used also as a meaning of multimedia work with humans and puppets bodies.

Another essential part of this performance is music. The audience can listen to interesting arrangements of The Doors songs, which are energetic power of the spectacle. In addition to this, some lyrics can be treated as a key to interpretation of this performance. In his Jim Morriosn, Sambor Dudziński, uses all his artistic skills. This role is a kind of summary of his artistic work, when, after more than twenty years on the stage, in this one creation he can combine puppetry art, acting and music – both singing and playing the instrument. This talented actor and musician, seduces himself by Morriosn but he does that by using his own, quaint artistic style.

A text, written by Artur Pałyga is an effect of long discussions between an author and the director. Scenario combines elements characteristic for this drama writer, like an ease of dialogue creation, journalistic style and a restrained erudition. Thanks to that, the language is vivid and comprehensible for spectators. Nevertheless, the text is also very poetic and is interweaving elements of The Doors output with mystery, fairytale motives of *The Wizard of Oz*.

Morrison/Sonofdeath makes the audience dive into a black and red world of dream, full of ambiguous meanings and visions. It is both a performance and a time travel, trying to overstep the mark between life and death. At the same time, it is a great adventure – both for The Doors fans and all the people who are not interested particularly in this band. Above all – it is a conversation – between those who are alive and those who are dead.

(Alicja Morawska-Rubczak)

Nieszczęśliwa dziewczyna

Nieszczęśliwa dziewczyna
Całkiem sama
Układa pasjansa
Strażniczką czyjejś duszy jest
Zamknięta w więzieniu,
które wzniosła
Nie masz pojęcia,
co to dla mnie znaczy
Gdy płaczesz

Nieszczęśliwa dziewczyno
Wyplącz się z tej sieci
Przepiłuj kraty
Bądź jak ptak, który odleci
Zamknęłaś się w więzieniu
które wzniosłaś

Nieszczęśliwa dziewczyno
Odleć, byle szybko
Nie trać ani chwili
By dotknąć tajemnicy
Umierasz w więzieniu,
które wzniosłaś

Kres

To jest już kres, to kres, kochana, jest
To jest już kres, to kres, kochana, jest
Kres naszych rachub niespełnionych
Kres tego co trwa nieporuszone
Kres

Nie umkniesz i nie zdziwisz się
Kres
Już nigdy więcej nie spojrzę w oczy twe

Zobacz, jak to będzie
Bezkresna wolność wszędzie
Więc skąd rozpaczy znak
że czyjejś dłoni brak
Że ziemia łez ma teraz smak

Gubię się w rzymskich katakumbach bólu
Szalonych dzieci słucham chóru
Szalonych dzieci słucham chóru
Czekając na letni deszcz
Za miastem niebezpiecznie jest
Jedź autostradą królów
W kopalni złota śmierć,
Jedź na zachód, najdroższa

Węża pora
Węża pora
Nad jeziora
Nad jeziora

Nad starożytne jezioro, najdroższa
Długi jest wąż
Ma siedem mil
Dosiądź węża

Stary jest
Zimną skórę ma
Tylko Zachód, najdroższa
Tylko Zachód, najdroższa
Przyjedź tu, zaczniemy od jutra

Błękitny autobus wzywa nas
Błękitny autobus wzywa nas
Kierowco dokąd wieziesz nas?
Morderca obudził się przed świtem
Założył buty
Wybrał twarz
ze starej kolekcji
I ruszył korytarzem

Wszedł do pokoju
siostry
Potem odwiedził brata
I znów ruszył korytarzem
Podszedł do drzwi
Zajrzał do środka
Ojcze?
Tak, synu?
Chciałbym cię zabić
Mamo, chciałbym cię...

Chodź, najdroższa, zaryzykujmy dziś
Chodź, najdroższa, zaryzykujmy dziś
Chodź, najdroższa, zaryzykujmy dziś
Błękitny autobus
Otwiera drzwi

To jest już kres, to kres, kochana, jest
To jest już kres, to kres, kochana, jest
Kres

Boli, gdy uwalniam cię
Nie pójdziesz za mną, wiem

Kres śmiechu i niewinnej ułudy,
Kres nocy, gdy dążyliśmy do zguby

To jest już kres

Unhappy girl

Unhappy girl
Left all alone
Playing solitaire
Playing warden to your soul
You are locked in a prison of your own devise
And you can't believe what it
does to me
To see you cryin'

Unhappy girl
Tear your web away
Saw thru all your bars
Melt your cell today
You are caught in a prison of your
own devise

Unhappy girl
Fly fast away
Don't miss your chance
To swim in mystery
You are dying in a prison of your
own device

The end

This is the end, beautiful friend
This is the end, my only friend
The end of our elaborate plans
the end of ev'rything that stands,
The end

No safety or surprise
The end
I'll never look into your eyes again

Can you picture what will be
So limitless and free
Desperately in need of some
stranger's hand
In a desperate land

Lost in a Roman wilderness of pain
And all the children are insane
All the children are insane
Waiting for the summer rain
There's danger on the edge of town
Ride the King's highway
Weird scenes inside the gold mine
Ride the highway West, baby

Ride the snake
Ride the snake
To the lake
To the lake

The ancient lake, baby
The snake is long
Seven miles
Ride the snake

He's old
Aand his skin is cold
The West is the best
The West is the best
Get here, and we'll do the rest

The blue bus is calling us
The blue bus is calling us
Driver, where you taking us?
The killer awoke before dawn
He put his boots on
He took a face from the
ancient gallery
And he walked on down the hall

He went into the room where
his sister lived
And then he paid a visit to his brother
And then he walked on down the hall
And he came to a door
And he looked inside
Father?
Yes, son?
I want to kill you
Mother, I want to...

Come on, baby, take a chance with us
Come on, baby, take a chance with us
Come on, baby, take a chance with us
And meet me at the back of the
blue bus

This is the end, beautiful friend
This is the end, my only friend
The end

It hurts to set you free
But you'll never follow me

The end of laughter and soft lies
The end of nights we tried to die

This is the end

Whiskey, mistyka i mężczyźni

Dobra, opowiem wam coś
o mistyce, mężczyznach i whisky
I o wyznawcach,
i jak połapać się we wszystkim

Najpierw były tylko dzieci i kobiety
słuchające księżyca
Potem dzień przyniósł mądrość
i dał nam chorób bez liku

Możecie mi przypomnieć
oprócz czego innego
Że czujemy się niepewnie
w tym co nam podlega

Jeśli nie chcecie słuchać
nie będzie nowego rozdania
To już koniec i kropka
i tak już pozostanie

A gdyby zgromadzić tu
te wszystkie mądrale
W mej literackiej przyszłości
nie połapałbym się wcale

A gdyby wszyscy ludzie
chcieli żal mój zobaczyć
Nie byłoby wybaczenia
nie byłoby na co patrzeć

Więc powiadam wam, powiadam wam
Póki słońce świeci
Zamiast sposobu
szukajmy odpowiedzi.

Whiskey, mystics & men

Well, I'll tell you a story
of whiskey, and mystics and men,
And about the believers
and how the whole thing began

First there were women and children
obeying the moon,
Then daylight brought wisdom
and fever and sickness too soon

You can try to remind me
instead of the other you can
You can help to insure
that we all insecure our command

If you don't give a listen
I won't try to tell your new hand.
This is it can't you see
that we all have our ends in the band

And if all of the teachers and
preachers of wealth were arraigned
We could see quite a future
for me in the literal sands

And if all the people
could claime to inspect such regrets,
Well, we'd have no forgiveness,
forgetfullness, faithful remorse.

So I tell you, I tell you,
I tell you we must send away.
We must try to find a
new answer instead of a way.

Wszystkie teksty piosenek The Doors wykorzystane w programie pochodzą z książki *The Doors. Antologia tekstów i przekładów*, wyd. In Rock Music Press. Poznań 2004, tłumaczenia autorstwa Jędrzeja Polaka.

PAWEŁ PASSINI (ur. 1977),

dyrektor neTTheatre – pierwszego teatru internetowego, absolwent Akademii Teatralnej w Warszawie i Akademii Praktyk Teatralnych przy Ośrodku Praktyk Teatralnych „Gardzienice", współzałożyciel i członek Orkiestry Antycznej przekształconej później w Stowarzyszenie Teatralne Chorea. Jest jednym z najbardziej oryginalnych reżyserów młodego pokolenia, który wypracował swój indywidualnych, niezwykle ceniony również zagranicą styl kreowania scenicznych zdarzeń, mocno zanurzonych w metafizyce i filozofii.
W swojej dotychczasowej karierze wyreżyserował ponad trzydzieści spektakli w teatrach w kraju i zagranicą. *Morrison/Śmiercisyn* jest jego pierwszym spektaklem zrealizowanym w teatrze lalek. Uhonorowany licznymi nagrodami i wyróżnieniami. Jego największym sukcesem ostatnich lat okazał się zrealizowany wspólnie z lalkarzami spektakl *Turandot* uhonorowany m.in. Nagrodą Herald Angel i Total Theatre na Fringe Festiwalu w Edynburgu oraz nagrodą specjalną XVI Ogólnopolskiego Konkursu na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej.

PAWEŁ PASSINI, born in 1977, head of the neT-Theatre – the first Internet theatre in the world, he completed his academic education in theatre at the Directing Department of the State Theatre School in Warsaw. Passini also participated in the Academy of Theatre Practices ran by the acclaimed Gardzienice theatre, one of Poland's best known troupes of the so-called anthropological genre, based in a small village in the south-east of Poland and is cofounder of Ancient Orchestra changed into CHOREA Theatre Association. Passini is one of the most original directors of the young generation who created his own style of work and art. His full of philosophy and metaphysics works are appreciated not only in Poland, but also abroad. Since now he has created more than thirty performances in numerous theaters in whole Poland. *Morrison/Sonofdeath* is his first piece created in a puppet theatre. For his works he has got many significant prices, among the others was a winner of the Herald's Angel and Total Theatre Awards on the Fringe Festival in Edinburg.

ARTUR PAŁYGA (ur. 1971),

z wykształcenia polonista i nauczyciel ze specjalnością muzyczną, długo pracował jako dziennikarz – od 1989 roku w prasie lokalnej, a następnie publikował reportaże w „Gazecie Wyborczej" (m.in. w „Dużym Formacie"), w „Rzeczpospolitej", „Odrze", „Tygodniku Powszechnym", „Trybunie Śląskiej" i in., jeden z reportaży znalazł się w antologii *20 lat nowej Polski w reportażach* (2010). Pisze też wiersze, piosenki oraz felietony. Od 2009 r. pracuje w Teatrze Polskim w Bielsku-Białej jako konsultant programowy.
W 2006 roku zadebiutował jako dramatopisarz wystawionym w Teatrze Polskim w Bielsku-Białej *Testamentem Teodora Sixta*. Od tego czasu pisze dla sceny, a jego dramaty są regulamie wystawiane i nagradzane w prestiżowych konkursach. Jedna z najgłośniejszych jego sztuk: *Żyd* (2008) – reż. Robert Talarczyk, napisana dla Teatru Polskiego w Bielsku-Białej otrzymała główną nagrodę na III Festiwalu Polskich Sztuk Współczesnych „Raport" w Gdyni, również *Wszystkie rodzaje śmierci* (2009) – tekst inspirowany *Siddarthą* Hermana Hessego, reż. Paweł Passini, Teatr Łaźnia Nowa w Nowej Hucie, uhonorowany główną nagrodą na IV Festiwalu Polskich Sztuk Współczesnych „Raport" w Gdyni, a *Nieskończona historia* (2012) – reż. Piotr Cieplak, Teatr Powszechny w Warszawie, zdobyła główną nagrodę za najlepsze przedstawienie 18. Ogólnopolskiego Konkursu na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej.

ARTUR PAŁYGA, born in 1971, graduate in Polish studies at Cracow University; also graduated from a teacher training-college where he specialized in musical education, since 1989 a journalist and from 2006 recognizable drama writer. Writes also poems, songs and feuilletons. Since 2009 has been working as an artistic consultant in The Polish Theatre in Bielsko-Biała. After his theatre debut in 2006, he has started to cooperate with many significant stages in Poland, his dramas were directed by important directors of younger and older generation, e.g. Paweł Passini, Piotr Ratajczak, Jan Klata and Piotr Cieplak. He has been awarded many honors and prizes for his plays and performances based on his dramas were presented during the most important festival and overviews of Polish theatres.

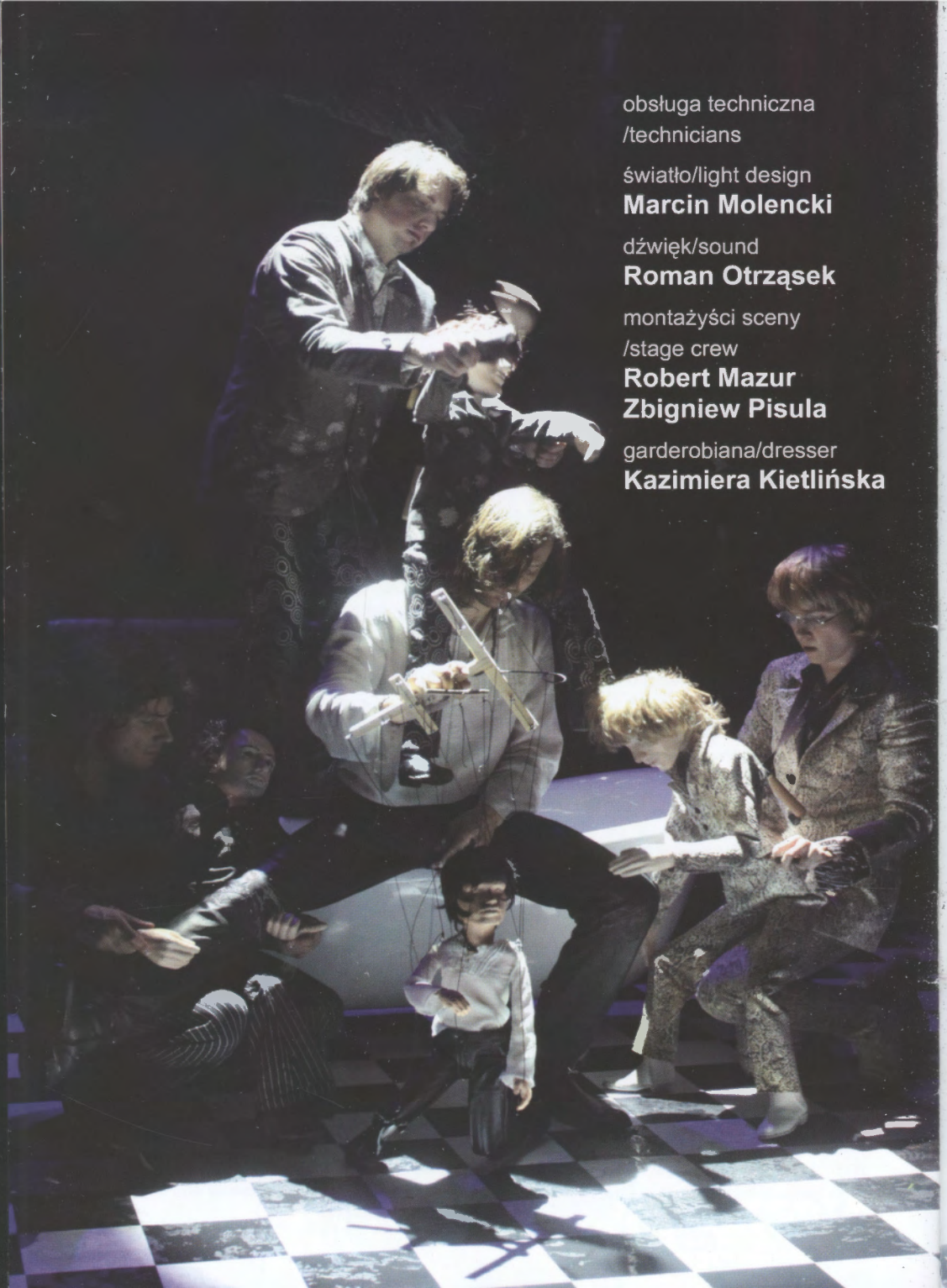

obsługa techniczna
/technicians

światło/light design
Marcin Molencki

dźwięk/sound
Roman Otrząsek

montażyści sceny
/stage crew
Robert Mazur
Zbigniew Pisula

garderobiana/dresser
Kazimiera Kietlińska

Opolski Teatr Lalki i Aktora jest jedną z najstarszych scen lalkowych w Polsce. Założony w 1937 roku przez Alojzego Smolkę, od początku był miejscem spotkań dla wielu wybitnych artystów, również z Czech i Słowacji. Zaangażowanie Smolki w stworzenie sceny o dużych ambicjach artystycznych, przyczyniło się do przybliżenia teatru wielu oddanym widzom i pozwoliło na stworzenie sceny rozpoznawalnej w kraju. Te świetne tradycje kontynuowane są do dziś przez następców Smolki.
Od 1990 roku dyrektorem sceny jest Krystian Kobyłka, który w 1993 roku doprowadził do uniezależnienia sceny lalkowej od teatru dramatycznego. Kobyłka kontynuuje dobre tradycje teatru sprzed lat, ale jednocześnie otwiera teatr na język nowej dramaturgii, zarówno dla dzieci, jak i dorosłych. Liczne premiery i prapremiery świetnych tekstów zwróciły na teatr uwagę ogólnopolskiej krytyki, jak również przyciągnęły do niego widzów także spoza kraju. Znakiem rozpoznawczym sceny stała się otwartość pracujących w nim twórców, ich świadomość języka współczesnej sztuki oraz chęć podjęcia dialogu na poważne tematy, zarówno z widzem dziecięcym, jak i dorosłym.
Od 1962 roku OTLiA jest również organizatorem Ogólnopolskiego Festiwalu Teatrów Lalek – wyjątkowego przeglądu i konfrontacji najciekawszych zjawisk we współczesnym teatrze formy.
Spektakle tworzone na opolskiej scenie lalkowej otrzymują liczne nagrody zarówno na festiwalach w kraju, jak i zagranicą. Teatr pokazywał swoje przedstawienia w wielu miejscach na świecie, m.in. w Niemczech, Finlandii, byłej Jugosławii, na Ukrainie, Słowacji, w Szwecji, Izraelu, USA, Tajwanie i Hiszpanii, spośród których wiele doczekało się również rejestracji telewizyjnych.

Opole Puppet and Actor Theatre is one of the oldest puppet companies in Poland. Established in 1937 and founded by Alojzy Smolka, who hired many prominent actors and crew members, and introduced Polish audiences to work by Czech and Slovak artists. Smolka's dedication to the maintenance of high quality work greatly increased the Theater's popularity and loyalty among its audience. This tradition continues today under the leadership of many other directors following Smolka. Since 1990 the head of the Theatre is Krystian Kobyłka, thanks to whom since 1993 the Puppet Theater has been an independent organization subsidized by the city of Opole budget. Kobyłka has continued the best traditions of the Theatre, developing good cooperation with international artist. What is more, he has opened the theatre for contemporary dramaturgy, both for kids and adults. Numerous premiers and world premieres that have been given in the Theatre are appreciated by national critics and audience not only from Poland. Theatre's creators openness for new language of art, creativity and ability to lead a serious dialog with young and adult spectators, are distinctive features of this one of the best puppet stages in Poland.
Since 1962 Theatre has organized The National Festival of Puppet Theatre, which is an unique review of shows prepared by puppet theatres, a presentation of the most interesting events in puppet art, and an artistic confrontation and evaluation of theatre creators.
Theatre productions have received many awards and have toured in many countries, like Germany, Finland, former Yugoslavia, Ukraine, Sweden, Denmark, Spain, Slovakia, Israel, USA, Taiwan and many others, along with a number of television appearances.

OPOLSKI TEATR LALKI i AKTORA
im. ALOJZEGO SMOLKI
Opole, ul. Augustyna Kośnego 2a

DYREKTOR NACZELNY I ARTYSTYCZNY
Krystian Kobyłka

KIEROWNIK LITERACKI
PEDAGOG TEATRU
Alicja Morawska-Rubczak

KOORDYNATOR PRACY ARTYSTYCZNEJ
Magdalena Starczewska

KIEROWNIK TECHNICZNY
Andrzej Czyczyło

PRACOWNIA PLASTYCZNA
modelator: Anna Gądek
modelator: Anna Miszczyszyn
modelator: Beata Słobodzian
modelator: Marek Pasionek

BIURO OBSŁUGI WIDZÓW
Lilianna Chrzanowska, Danuta Kubiak, Marta Foina
Opole, ul. Kośnego 1a, tel. 454 37 96, 454 23 36
przyjmuje rezerwację biletów grupowych

kasa biletowa czynna
wtorek, środa, piątek: 8.30 – 14.30
czwartek: 8.30 – 12.30 oraz 15.15 – 17.15

www.teatrlalki.opole.pl
e-mail: sekretariat@teatrlalki.opole.pl

Redakcja programu: Alicja Morawska-Rubczak
Opracowanie graficzne: Andrzej Czyczyło

W programie wykorzystano grafiki autorstwa Marii Porzyc
i zdjęcia Rafała Mielnika

Licencja na wystawienie utworu została wydana
przez Stowarzyszenie Autorów ZAiKS oraz Agencję Dramatu i Teatru ADiT.

Cena programu: 4 zł